

VZÁJEMNÝ ROZHOVOR BRATRŮ GREGORŮ O ČEŠTINĚ NA AG

Ondřej se ptá Matěje:

Jakými třemi slovy bys popsal výuku češtiny za těch šest let, co jsi na AG ?

Gandalf, maturity, čaroděj. Gandalf je dobro, maturity jsou zlo a za šest let jsem se nedozvěděl, kdo to ten čaroděj vlastně je.

Co nejdůležitějšího sis odnesl ?

Tak, naučil jsem se číst, prostě jsem objevil kouzlo čtení. Osvoji si techniku psaní a naučil jsem se jak zapnout počítač a projektor. Víím, jak vypadá divadelní představení a jaké úsilí za tím stojí.

Poznamenala tě výuka nějak ?

(smích) Naučil jsem se stát si za svým názorem a nebát se ho obhájit. Zjistil jsem, že není důležité prosazovat si svoji pravdu, ale někdy umět i ustoupit. Poznamenala mě určitě hlavně v dobrém směru, i když mám občas zlé sny o větné skladbě.

Je něco, čeho lituješ ?

Lituju, že jsem nedával pozor u funkčních stylů, doteď je neumím. Naštěstí je paní profesorka také neumí- to říká ona, já si to nemyslím - takže mám alibi. *(smích)*

Existuje nějaká vzpomínka nebo historka, kterou budeš vyprávět svým dětem ?

Pamatuji si jednu hodinu, kdy paní profesorka prohlásila, že každému, kdo promluví, dá zápis do třídnice. Já jsem pohotově vykřikl: „Já jsem Karel IV. a chci zápis!“ No a paní profesorka odvětila : „Dobře, Karle, máte ho mít !“ Také si pamatuji, jak jsem asi v sekundě celou hodinu seděl na parapetu schovaný za záclonou, protože jsem měl hlad a chtěl jsem si konečně sníst svačinu!

Co ti dělalo v češtině největší problém ?

Vyrovnat se s tím, že v sedmnácti letech pro mě není Harry Potter vhodná kniha k maturitě. Jinak jsem žádný zásadní problém neměl.

Změnila se nějak výuka v čase ?

Míň Pána Prstenů, víc Idiota. Těžko říct jestli je to k lepšímu nebo k horšímu.

Udělal jsi něco špatně a chtěl bys to změnit ?

Asi jsem měl začít s aktivním čtením tak o dva roky dřív. Teď pozoruji, že na celé češtině je to čtení nejdůležitější.

Co tě bavilo nejvíce ?

Hry typu Co by to bylo, kdyby to bylo, přesvědčování někoho v diskuzi, hraní divadla, tvoření časopisu. Sledování spolužáků, kteří knihu nečetli a snažili se přesvědčit profesorku o opaku. A tak celkově jsem se prostě nenudil. Obecně na hodinách bylo o zábavu postaráno.

Chtěl bys něco vzkázat studentům nebo paní profesorce ?

Studentům: Nemusíte se učit vyjmenovaná slova, hlavně čtěte. Zajímejte se o dění kolem sebe, nebojte se projevit. Poslouchejte Nohavicu!

Paní profesorce: Děkuji za krásných šest let, myslím si, že jste mi ukázala pravý smysl češtiny. Doufám, že se ještě uvidíme, třeba na nějaké svatbě.“

A teď se ptá Matěj Ondřeje:

Co ti dělalo v češtině největší problém ?

Skoro všechno mi přišlo v pohodě, až na takový ty věci jako lexikologie, prostě to, co se člověk musí učit nazpaměť. Naštěstí naše paní profesorka kladla důraz spíše na četbu, literaturu a psaní. To mi vyhovovalo.

Co si myslíš o maturitě a jak se na ní těšíš ?

Tak rozhodně jsem toho hodně slyšel. Dokonce jsem se byl i u maturity podívat. Vždycky jsem si myslel, že je to nějaká drsná zkouška. Určitě svým způsobem těžká je, ale určitě se dá zvládnout, pokud člověk opravdu knihy přečte a zapojí mozek. Další plus je, že jsou tam učitelé, kteří vlastně provází třídy po dobu celého studia a snaží se nám pomoci, chtějí, abychom to dali co nejlépe. K samotné maturitě můžu jen říct, že raději nic neočekávám, protože se to pořád všechno mění. Už se ani raději ničemu nedivím, když vezmu v úvahu, že chtějí zkoušku sledovat na kameře.

Pozoruješ na sobě nějakou změnu v souvislosti s češtinou ?

Určitě jsem zlepšil sloh. Myslím si, že už nepíšu jako jsem psával v primě, tedy doufám. Taky víc čtu. Paní profesorka nás – téměř doslova - ke čtení dokopala. Na kluky to platí. A nakonec jsem vlastně zjistil, že když se čtou dobré knížky, tak je to radost. Ale aby bylo jasno, určitě bych mohl číst víc...“

Co ti bude chybět ?

Asi ten přístup. Od primy s námi bylo zacházeno jako s dospělými, měli jsme dost prostoru se vyjádřit – slohy, diskuze, divadlo. Nechtěl bych, aby čeština byla jako exaktní věda, kde musí být všechno přesné, podle určitých pravidel, které člověka jaksi svazují.

Je něco, co by sis přál do budoucna ?

„Haha, no tak logicky, aby byla nová profesorka milá a v klidu nás dovedla k maturitě. A ještě bych víc četl.“

Nejvtipnější historka ?

Na naší češtině byla vždycky sranda, to bude těžké vybrat jednu... Někdy jsem umíral smíchy, když byl zkoušený někdo, kdo totálně netušil a vypadly z něj hrozné blbosti. Taky jsem se bavil, když paní profesorka nadávala na maturity.

Bál ses někdy na češtině ? Čeho ? Proč ?

Opravdový strach jsem nikdy neměl. Prostě jen takovou tu trému před písemkami, nebo před zkoušením. Taky když jsem nedonesl úkol. Jinak nic závažného.“

Co si vybavíš, když se řekne slovo „hobit“ ?

Je v tom nějaký chyták ? Vybavím si prostě hobita. Malou bytost podobnou člověku... Jo takhle, už vím na co narážíš...

Chtěl bys něco vzkázat studentům, nebo paní profesorce ?

„Studentům říkám: Čtěte...“

Paní profesorce bych vzkázal: Jsem rád, že jste mě učila, myslím, že náš vztah byl dobrý. Doufám, že jsem Vám nesežral moc nervů. Na hodiny jsem se těšil a nenudil jsem se! A za všechno, co jste mě naučila, máte mé díky.